

.....

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 282. Count Basie had van 1939 t/m 1946 onder contract gestaan bij Columbia die op 7 augustus de laatste opnamen van hem met zijn orkest maakte. 3 januari 1947 was in New York City de eerste session voor Victor. Bezetting: 4 trompetten-Ed Lewis, Emmett Berry, Snooky Young, Harry 'Sweets' Edison. 4 trombones: Bill Johnson, Eli Robinson, George Matthews, Ted Donnelly. 5 saxofoons: Preston Love en Rudy Rutherford-alt, Buddy Tate en Paul Gonsalves-tenor, Jack Washington-bariton. En dezelfde ritmegroep van 10 jaar geleden, genoemd de All America Rhythm Section: Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Walter Page-bas, Jo Jones-drums. Paul Gonsalves, 12 juli 1920 in Boston geboren, speelde sinds 1 juli 1946 bij Basie, bij deze Victor session was hij voor het eerst solistisch te horen. In "Bill's Mill".

plaat 1

Count Basie a/h Orchestra: Bill's mill (Gene Roland)
A/1 - 2:40 - RCA Victor 731.111

"Bill's mill" was een stuk van Stan Kenton-arrangeur Gene Roland, soli van Paul Gonsalves-tenorsaxofoon, eerst Emmett Berry en daarna Sweets Edison-trompet. Dat ook Jimmy Mundy af en toe een Kenton-tik had blijkt uit dit stuk van 13 maart: "Futile frustration".

zelfde

Count Basie a/h Orchestra: Futile frustration (C.Basie, J.Mundy)
A/4 - 3:03 - idem

"Futile frustration" met naar ik aanneem George Matthews op trombone. Victor, New York City, 13 maart 1947. Waar John Hammond bang voor was, dat Victor wel eens vreemde dingen met Basie kon gaan doen, gebeurde nu. Op 20 en 21 mei werden sessions met een kleine groep gedaan. Onder het hoofd Count Basie, his Instrumentalists and Rhythm: trompettist Emmett Berry en tenorsaxofonist Paul Gonsalves plus de ritme-sectie in het oude "Swingin' the blues".

zelfde

Count Basie, his Instrumentalists and Rhythm: Swingin' the blues
A/5 - 3:13 - idem (C.Basie, E.Durham)

Eddie Durham's "Swingin' the blues". Naast Berry en Gonsalves nu ook George Matthews-trombone, Charlie Price-alt, en Jack Washington-baritonsaxofoon erbij wanneer Count Basie Hammond-orgel speelt in "Basie's basement".

zelfde

Count Basie, his Instrumentalists and Rhythm: Basie's basement
A/6 - 3:20 - idem (Count Basie)

"Basie's basement" met de leider op het half mechanische, half
electronische Hammond orgel. Hij kon een beetje echt orgel spelen,
in het begin van de jaren twintig stak hij wat op van Fats Waller.
Nog steeds uit dezelfde session, 20 mei, dit "Backstage at Stuff's
zelfde Count Basie, his Instrumentalists and Rhythm: Backstage at Stuff's
A/7 - 2:31 - idem (Count Basie)

"Backstage at Stuff's", en dat kan alleen maar over violist Stuff
Smith gaan. Emmett Berry-trompet, George Matthews-trombone,
~~Charlie~~^{Charlie} Price-alt, Paul Gonsalves-tenor en Jack Washington-bariton-
saxofoon met de ritme-sectie, op het Victor-etiket als Count Basie
his Instrumentalists and Rhythm - New York City, 20 mei 1947.
De volgende dag: alleen Paul Gonsalves op tenor in "Sugar".

plaat 2 Count Basie, his Rhythm and Paul Gonsalves: Sugar (Alexander, Mit-
B/laatste - 2:49 - RCA Victor 730.608 chell, Pinkard)

Paul Gonsalves met "Sugar". Weer een dag later, 22 mei, werd door
Victor een session met de complete band gedaan. Eind '44 speelde
Basie een stuk dat de naam van danser Taps Miller droeg, nu zong
en scatte ~~die~~^{die} in "I ain't mad at you".

zelfde Count Basie a/h Orchestra: I ain't mad at you (Basie, Green, Ebbins)
A/3 - 3:16 - idem

"I ain't mad at you" met danser Taps Miller als vocalist en tenor-
saxofonist Paul Gonsalves 'a la Ben Webster, goed drie jaar later
zou hij bij Duke Ellington op Webster's stoel zitten.

Count Basie and his Orchestra op 22 mei 1947 in New York City
voor Victor. Nu met 5 trompetten: Ed Lewis, Emmett Berry, Snooky
Young, Harry 'Sweets' Edison en Joe Newman. ~~De~~ 4 trombones: Bill
Johnson, Eli Robinson, George Matthews en Ted Donnelly. 5 saxofoon:
Charlie Price (die Rudy Rytherford had opgevolgd) en Preston Love-
alten, Buddy Tate en Paul Gonsalves-tenoren, Jack Washington-
bariton. Count Basie-piano, Freddie Green-gitaar, Walter Page-
bas, Jo Jones-drums. Volgende keer de laatste Basie-opnamen
voor de Record Ban van 1948. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 282,
MdR.

0 0 0 0 0

NA 133900

25:45

opn 24.04.85